

Týden se zvířátky (12. – 16. 6. 2017)

Pomalou se přiblížilo léto a nás čekalo každoroční setkání s roztomilými chlupáči. Týden se zvířátky měl letos na programu návštěvu rozličných druhů domácích mazlíčků. A pro začátek? Jedno chrochtající plyšové prasátko, kterému však k naší smůle brzy došla šťáva a s chrochtáním byl ámen. A tak bylo na čase přivítat zvířátka, v jejichž chlupaté hrudi se skrývá něco jiného než devítivoltová baterie...

Čekání na chlupáče jsme si zpříjemnili hrami se zvířecí tematikou. Za zmínku stojí hra nazvaná *Mravenci*, v níž proti sobě stály dvě mravenčí armády. Úkolem soutěžní skupiny bylo přejít lávku, na které se v určité chvíli střetla s nepřátelskou armádou a musela se snažit „přežít“. Mravenci, kteří přechod nezvládli a spadli z lávky, ve hře skončili. Zvítězila armáda, které po přechodu lávky zůstalo více vojáků...

Ve středu nás čekal perný den. První návštěva byla hned trojnásobná a čítala slepici Emilku, křečka Hopsinku a králíka Brambůrku. A tak jsme všichni běhali od jednoho chlupáče ke druhému a nemohli se jich nabažit. A to nebylo zdaleka vše. Ten den se u nás dveře netrhly a první trio zvířátek záhy vystřídal suchozemský želvák Alfréd, který si vysloužil přezdívku „tryskoželva“, neboť byl neustále v pohybu, což někteří z nás ihned diagnostikovali jako první známý případ hyperaktivity v želví říši :)... Pohledem do chytré knihy jsme zjistili všechny potřebné informace o želvách a zhlédli jsme také nepřeberné množství želvích fotek – želva v písku, želva na silnici, želví selfie na pláži, zkrátka krunýř, kam se podíváš. Nicméně hned ve čtvrtek krunýřů znatelně ubylo a svou návštěvou nás poctila příslušnice zcela jiného živočišného druhu. Malá křepelka, která sice zatím neměla jméno, ale svou odvahou si vysloužila obdiv nás všech. Málokdo odolal její roztomilosti, a tak se u malé klícky velmi rychle vytvořila „fronta na hlazení“...

Abychom si od chlupáčů trošku odpočinuli (nebo spíše aby si oddychli oni od nás ☺), věnovali jsme páteční den soutěžení. A protože byl Týden se zvířátky, během něhož se můžeme věnovat pouze „zvířecím aktivitám“, souvisela i tato soutěž se čtyřnohými chlupáči. Soutěžící měli za úkol doběhnout na určené místo, vybrat si jedno ze stanovišť, na kterém byl rozmístěn určitý počet obrázků s jedním stejným zvířátkem, spočítat všechny tyto obrázky a poté se vrátit zpět a počet zaznamenat na soutěžní kartu. Stejným způsobem spočítali soutěžící obrázky dalších pěti zvířátek a ten, komu se to podařilo nejrychleji a správně, zvítězil... Unaveni z velenáročné soutěže, která vyžadovala rychlost, bystrost, ale i soustředění v bojových podmínkách 28stupňového vedra, bylo neprodleně rozhodnuto o návratu do budovy (čítající sice stejné vedro, ale bez úmorných slunečních paprsků), kde jsme se vrhli na zcela jiný druh činnosti. Pro uvolnění ducha i mysli jsme zvolili lehkou relaxační aktivitu a vyrobili si malou myšku z barevného papíru...

Na závěr našeho Týdne se zvířátky nás navštívil jeden nepříliš typický domácí mazlíček. Fretka domácí, konkrétně fretčí kluk Puppi, který nám sice neukázal nic z tradičních fretčích kousků, jako je například kvokání, syčení nebo třeba tancování, ale i přesto nás doslova uchvátil. Snažili jsme se, aby se u nás cítil jako doma, neboť, jak jsme zjistili v malé prezentaci, kterou jsme si promítli krátce před fretčí návštěvou, fretka je přímým příbuzným tchoře tmavého a ve chvíli ohrožení neomylně použije svůj pachový arzenál. Takový zásah člověka naprosto ochromí a následky pociťuje ještě několik dalších dní. Pravdou ale je, že fretky tuto „zbraň“ využívají jen velmi ojediněle, a tak bylo riziko podobného „útku“ minimální... K podtržení atmosféry jsme se ještě podívali se na zábavná fretčí videa, ze kterých bylo jasně patrné, že fretky jsou inteligentní, přátelští a společenská

tvorové, s nimiž se člověk opravdu nenudí (už proto, že je třeba neustále před nimi něco schovávat, neboť fretce se hodí takřka cokoli z vaší výbavy). A jednu věc je dobré si zapamatovat: fretka přesně ví, jak vás nejmíc potrápit, a čím vyšší je váš hněv, tím více se baví ☺...

Na úplný konec můžeme zkonstatovat, že i my jsme se celý týden bavili – seznámili jsme se s několika domácími mazlíčky, dozvěděli se řadu zajímavostí, pohladili mnoho kožíšků. Náš dík patří především obětavým rodičům, kteří nám zvířátka nejen „zapůjčili“, ale i ochotně přinesli. Už teď se těšíme, jaké chlupáče v naší družině potkáme příští rok ☺...

